

98 Ik weet

Ik weet dat dit geloof geen twijfel duldt.
Wel zijn er diepe stroomen, doch wij bouwen
bruggen gespannen op het blind vertrouwen
dat Gij ons veilig verder brengen zult.

Ik weet dat deze hoop niet zal vergaan.
Wel dwalen wij soms vreemd, doch zinloos zwervend,
komen wij U toch nader Heer, om stervend
de woning van ons heimwee in te gaan.

Ik weet dat deze liefde door de dood
niet wreed ontluisterd wordt, of gansch verbroken,
doch in Uw eigen tuin, voorgoed ontloken,
eeuwig zal bloeien, maatloos, vlammend rood.

Elly van Buuren.

Doornenkroning

Ze hebben aan Zijn schuldloosheid hun lusten botgevierd.
Ze hebben Hem het kuische kleed van 't lichaam afgerukt.
Ze hebben schaatrend Hem met een potsierlijk kleed versierd.
Ze hebben spelend Hem met eene doornenkroon gesmukt.

Ze hebben Hem tot tijdverdrijf hun valsche eer betoond.
Ze hebben Hem met hoofsche knieval dwaselijk begroet.
Ze hebben Hem met hun aanbidding nog het meest gehoond.
Ze hebben 't zwaarst gezondigd door hun drieste overmoed.

Ze hebben Hem met hun vereering 't gruwelijkst onteerd.
Ze hebben Hem met hun brooddronkenheid het wreedst bespot.
Ze hebben Hem met hun aanbidding 't smartelijkst gedeerd.
Ze hebben spelende zichzelf vergrepen aan hun God.

OPGANG

Jo Kalmijn—Spierenburg.